

Sygn. akt: IV RC 201/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Kursa

Protokolant: Aldona Maciończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2018r. w R.

sprawy z **powództwa małoletniej N. B. działającej przez matkę A. B.**

przeciwko K. M.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego K. M. na rzecz małoletniej powódki N. B. alimenty w kwocie po 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki A. B. do dnia 15-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) odstępuje od obciążania strony powodowej kosztami zastępstwa adwokackiego pozwanego, w tym kosztami postępowania odwoławczego;
- 4) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 201/18

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka N. B. działająca przez matkę A. B. domagała się od pozwanego K. M. zasądzenia alimentów w kwocie po 650 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniej powódki, mieszka na stałe w Niemczech i na utrzymanie córki przekazuje dobrowolnie alimenty w kwocie po 450 zł miesięcznie, kwota ta jednak nie wystarcza na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Podano również, że matka małoletniej pracuje w sklepie jako sprzedawca, osiąga wynagrodzenie na poziomie 1690 zł miesięcznie i nie jest w stanie zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki (k. 2).

Zarządzeniem z 16 maja 2017 roku ustanowiono kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego (k. 22).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z 26 czerwca 2017 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 24/17 zasądzono od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie tożsamej z żądaniem pozwu (k. 46).

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją pełnomocnika pozwanego (k. 55 – 57).

Postanowieniem z 8 lutego 2018 roku w sprawie o sygn. III Ca 1487/17 Sąd Okręgowy w Gliwicach uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie przed Sądem pierwszej instancji w części toczącej się z udziałem kuratora procesowego pozwanego i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Rybniku do ponownego rozpoznania (k. 113).

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo do kwoty 450 zł, wnosząc o oddalenie pozostałej części, wskazując, że dobrowolnie przekazuje na rzecz małoletniej powódki kwotę po 450 zł miesięcznie, a w czasie wizyt w Polsce dodatkowo kupuje dla córki różnego rodzaju prezenty, takie jak: rower, rolki czy lampki na biurko. Pozwany podał także, że leczy się na depresję, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa oraz kolan i utrzymuje się z przyznanej renty. Nadto ma na swoim utrzymaniu niepełnosprawnego pełnoletniego syna, który wymaga stałej opieki i pomocy ze strony osób trzecich, stąd też jego możliwości majątkowe są znacznie ograniczone i nie pozwalają na uznanie w całości roszczenia małoletniej powódki (k. 138- 141).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletnia N. B. urodziła się (...) w R. jako dziecko z nieformalnego związku pozwanego i A. B.. Małoletnia uczęszcza do przedszkola, jest dzieckiem ogólnie zdrowym. Tytułem kosztów utrzymania małoletniej powódki jej matka wydaje miesięcznie : 600 zł na wyżywienie, odzież i preparaty odpornościowe ; 180 zł wynosi opłata za przedszkole. Małoletnia powódka nie otrzymuje świadczenia z programu 500+.

Matka małoletniej powódki ma 41 lat, jest zatrudniona jako sprzedawca na cały etat w sklepie (...) w R.-C.. Z tytułu świadczonej pracy matka małoletniej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 2600 zł brutto, przy czym wysokość wynagrodzenia ulega zmianie w zależności od przyznawanej premii, gdy pracuje bez korzystania z L4 i opieki nad dzieckiem, otrzymuje premię w kwocie 200- 300 zł i wówczas jej wynagrodzenie wynosi około 1800 zł netto miesięcznie. Poza wynagrodzeniem za pracę matka małoletniej nie ma innych dochodów. W wyniku wypadku samochodowego doznała uszkodzenia kolana i w związku z tym posiada grupę inwalidzką, mieszka z małoletnią powódką w mieszkaniu będącym jej własnością.

Na rzecz małoletniej powódki otrzymuje od pozwanego alimenty w kwocie po 450 zł miesięcznie.

Matka małoletniej splaca kredyt hipoteczny za mieszkanie w ratach po 485 zł miesięcznie, zakończenie jego okresu spłaty przewidywane jest na rok 2027.

Tytułem kosztów utrzymania mieszkania matka małoletniej ponosi następujące wydatki : czynsz – 418 zł miesięcznie , prąd – 45 zł miesięcznie, gaz – ok. 35,50 zł miesięcznie , internet – 40 zł miesięcznie, telefon – 75 zł miesięcznie, co łącznie stanowi około 610 zł miesięcznie. Koszty dojazdu do pracy wynoszą około 200 zł miesięcznie.

(dowód: odpis aktu urodzenia małoletniej k. 3, zeznania matki małoletniej powódki k. 207v)

Pozwany ma 61 lat, mieszka na stałe w Niemczech. Utrzymuje się z renty w wysokości 996 euro miesięcznie. Mieszka wraz z żoną i niepełnosprawnym synem w wynajmowanym mieszkaniu. Koszt wynajmu mieszkania pozwanego wynosi 550 euro miesięcznie, koszt energii elektrycznej - około 118 euro miesięcznie. Żona pozwanego nie osiąga żadnych dochodów, opiekuje się niepełnosprawnym synem, który ma obecnie 39 lat. Rodzina pobiera świadczenie z tytułu opieki nad niepełnosprawnym, które wynosi 728 euro miesięcznie. Na lekarstwa i środki higieniczne dla niepełnosprawnego syna pozwany przeznacza około 50 euro miesięcznie, za telefon płaci około 80 euro miesięcznie, za paliwo i ubezpieczenie samochodu około 116 euro miesięcznie, a na środki czystości i chemię przeznacza około 40 euro miesięcznie. Pozwany ma w Polsce dom i mieszkanie, gdzie zamieszkuje podczas powrotu do kraju. Koszt utrzymania mieszkania wynosi około 540 zł miesięcznie, a domu około 450 zł miesięcznie.

Pozwany nie ma żadnych długów, na koncie oszczędnościowym posiada kwotę 2000 euro, pieniądze te są sukcesywnie przeznaczane na zaspokojenie bieżących potrzeb niepełnosprawnego syna.

Pozwany ma orzeczony stopień niepełnosprawności w wysokości 50% i nie może podjąć dodatkowej pracy. Pozwany cierpi na zaburzenia depresyjne, nadciśnienie, cukrzycę oraz liczne schorzenia ortopedyczne i zmiany zwyrodnieniowe.

Przyjeżdża do Polski średnio 4-6 razy w roku. W czasie pobytu w Polsce pozwany zabiera córkę do siebie i kupuje jej ubrania, zabawki i gry, w ostatnim czasie kupił nowe biurko, dodatkowo wpłaca regularnie na konto oszczędnościowe małoletniej kwotę 50 euro miesięcznie.

(dowód: zeznania pozwanego k. 207v- 208, decyzja Heskiego (...) ds. Zabezpieczenia Socjalnego i Spraw Socjalnych w D. k. 81 – 83, decyzja Prezydenta Miasta R. k. 175- 177)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań matki powódki k. 207v, zeznań pozwanego k. 207v- 208 oraz na podstawie zebranych w sprawie dokumentów w postaci: odpisu aktu urodzenia małoletniej k.3, decyzji Heskiego (...) ds. Zabezpieczenia Socjalnego i Spraw Socjalnych w D. k. 81 – 83, decyzji Prezydenta Miasta R. k. 175- 177. Sąd ocenił zgromadzony materiał dowodowy jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający. Strony nie kwestionowały prawdziwości złożonych do akt sprawy dokumentów ani nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych, który ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, jest uzależniony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15). Pamiętać należy, że przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy również brać pod uwagę usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 r., III CRN 330/75).

Powódka jest osobą małoletnią, nie uzyskuje żadnych dochodów, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Koszty utrzymania małoletniej powódki, zważywszy na jej wiek i potrzeby z tym związane, nie są wygórowane. Matka małoletniej nie jest w stanie zaspokoić potrzeb córki, zarabia bowiem około 1800 zł miesięcznie (wliczając w to przysługujące premie) i posiada zobowiązania finansowe związane m.in. ze spłatą zaciągniętego kredytu hipotecznego na zakup mieszkania.

W realiach niniejszej sprawy żądanie małoletniej powódki nie mogło jednak zostać uwzględnione w całości ze względu na ograniczone możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Pozwany utrzymuje się z renty w wysokości 996 euro miesięcznie, ma na utrzymaniu żonę i niepełnosprawnego syna. Koszty utrzymania w Niemczech wynoszą około 950 euro, koszt utrzymania domu i mieszkania w Polsce – 990 zł, pozwany nie może podjąć dodatkowej pracy ze względu na stan zdrowia i stopień niepełnosprawności. Pozwany ma regularny kontakt z córką, oprócz łóżenia 450 zł miesięcznie na jej rzecz, przekazuje dodatkowe kwoty w miarę możliwości na zakup ubrań, zabawek i gier dla córki, a w ostatnim czasie dodatkowo sfinansował zakup biurka dla małoletniej, regularnie także przelewa na konto dziecka 50 euro.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności, kwota alimentów w wysokości 450 zł jest adekwatna jest zarówno co do potrzeb małoletniej powódki, jak i co do aktualnych możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro. O kosztach orzeczono na podstawie art.102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania strony powodowej kosztami zastępstwa adwokackiego, w tym kosztami postępowania odwoławczego, uwzględniając sytuację zarobkową i majątkową matki małoletniej powódki oraz fakt, że sama powódka jest osobą małoletnią i nie ma żadnych dochodów. Rygor natychmiastowej wykonalności nadano w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.